

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna

1.95 z odn. do domu

1.50 z odb. w Adm.

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Piątek 16 kwietnia 1937 r.

Nr. 104

Krwawa noc w Madrycie

50.000 żołnierzy broni stolicy

PARYŻ. — Havas donosi z Madrytu, że od samego rana na odcinku Casa del Campo

P.Premier na Zamku

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj p. prezesa Rady Ministrów gen. Sławoj-Składkowskiego, który referował o bieżących pracach Rządu.

rozlega się kanonada.

Noc była bardzo ciężka.

Zacięte walki odbywają się również pod Cerro de Alguila. Wojska rządowe pragną opanować doniosłą pozycję, bardzo trudną do zdobycia i silnie umocnioną przez powstańców, którzy zajęli ją 4 miesiące temu.

Cerro de Alguila dominuje nad dzielnicą uniwersytecką

oraz nad szosą La Coruna.

PARYŻ. Havas donosi z Naval Carnero (po stronie powstańców): Główne wysiłki wojsk rządowych na froncie madryckim są skoncentrowane w dzielnicy uniwersyteckiej.

Powstańcy przepuścili milicjantów na tyły szpitala, gdzie urządzono zasadzkę. Po morderczej walce wojska rządowe wycofały się na stanowiska wyjściowe, pozostawiając wielu zabitych.

Podczas ostatnich 3-dni-

Rozłam wśród faszystów ang.

LONDYN. — W łonie faszystów angielskich nastąpił rozłam. John Becket i William Joyce byli kierownicy propagandy w partii sir Oswalda Mosley'a, utworzyli własną organizację pod nazwą „Liga narodowo-socjalistyczna”.

Proces

372 komunistów

BUKARESZT. — Przed sądem wojskowym w Silistra zakończył się proces 372 komunistów, oskarżonych o działalność antypaństwową. Sąd skazał 93 oskarżonych na więzienie od 6 miesięcy do 2 lat.

Za pomaganie bandom arabskim

JEROZOLIMA. — Władze obłożyły kontrybucją pięć wiosek druzyjskich, położonych w okręgu hajfskim, za udzielenie czynnej pomocy granatnikom w tym okręgu bandom arabskim.

wych walk pod Madrytem, wojska rządowe skoncentrowały 50.000 żołnierzy.

PARYŻ. Havas donosi z Madrytu: Przez całe rano trwała walka o górę Garabitas w Casa del Campo.

O świcie powstańcy po silnym przygotowaniu artylerijskim ruszyli do przeciwwuderzenia. Przez 3 godziny trwała walka o rowy strzeleckie, obsadzone przez wojska rządowe.

Powstańcy zostali powitani gęstym ogniem i około godz. 10 przeciwnatarcie zostało powstrzymane. Wówczas wojska rządowe ruszyły do kontrataku. Czolgi forsowały zbocza góry Garabitas, zbliżając się do szczytu.

Wojska powstańcze cofnęły się na stanowiska wyjściowe.

VITORIA. Milicjanci baskiejscy zaatakowali stanowiska powstańców pod Arralde. Atak został odparty przez piechotę powstańczą, która w śmiałym przeciwwuderzeniu zadała milicjantom porażkę.

Wojska rządowe cofnęły się, pozostawiając na przedpolu ponad 100 zabitych.

PARYŻ. — „Le Temps” donosi, iż rząd angielski polecił swemu ambasadorowi, przebywającemu obecnie w Hendaye, poinformować hiszpańskie władze nacjonalistyczne, iż stawianie pływających min u wejścia do portu Bilbao jest naruszeniem prawa międzynarodowego i dlatego powinny one być natychmiast usunięte.

SALAMANCA. Komunikat oficjalny kwatery głównej wojsk powstańczych donosi,

że oddziały powstańcze zmusiły do ucieczki wojska rządowe, które usiłowały zaatakować pozycje pod Santa Luteria. Nieprzyjacieli stracił 200 zabitych.

W ciągu nocy wojska rządowe zaatakowały pozycję powstańców pod Urquiola, zostali jednak na skutek kontrataków odparci, ponosząc duże straty, i pozostawiając na polu walki 100 zabitych.

Ataki nieprzyjaciela an odcinku Kordoby zostały również odparte. Powstańcy zdobyli 5 karabiny maszynowe i wzięli do niewoli wielu jeńców.

BILBAO. Komunikat oficjalny sztabu głównego północnej armii rządowej głosi, że na odcinku Alava wojska rządowe zadały nieprzyjacielowi ciężkie straty.

Na froncie Guipuzcoa na odcinku Eibar daje się zauważyć wzmożona aktywność powstańców.

Na froncie Burgos intensywny pojedynek artyleryjski.

Na odcinku Ecsampleru artyleria rządowa zniszczyła umocnione pozycje powstańców.

Delfiny w Gdyni

W dniu wczorajszym pojawiło się w porcie gdynskim w basenie ministra Kwiatkowskiego kilkanaście delfinów, które przybyły w ślad za ławicą śledzi, przebywających od paru dni w basenach portowych.

Francuscy socjaliści i komuniści połączą się w jedną partię?

PARYŻ. Popierany przez komunistów projekt połączenia partii socjalistycznej z komunistyczną, będący nawet przedmiotem prac specjalnej komisji międzypartyjnej, spotyka się jednak z dużą rezerwą i nieufnością w łonie partii socjalistycznej, której większość jest przeciwna połączeniu.

Według „Paris Soir” główne trudności nastrożają sprawy obrony państwa oraz stosunku do drugiej i trzeciej międzynarodówki.

Cała wieś poszła z dymem Brak wody utrudniał ratunek

BERLIN. Na pograniczu westfalsko-saksonskim (Niemcy środkowe) wybuchł we wtorek w południe w jednym z zabudowań wioski Echfelddorf groźny pożar, który na skutek silnego wiatru objął całą wioskę.

Według dotychczasowych wiadomości, płomienie objęły 25 zabudowań, z których częściowo pozostały już tylko zgłuszcza. W akcji ratunkowej o-

prócz straży pożarnej brało udział wojsko.

Akcję ratunkową utrudniał brak wody, który m. in. nie pozwolił też na uruchomienie pomp motorowych.

Jeszcze atrament nie obeschł, a już samolot przywiózł list do PALESTYNY.

Wizyta Schachta w Brukseli

Niemcy szukają surowców

BRUKSELA. Dr. Schacht przybył wczoraj samolotem do Brukseli. O godz. 11 był przyjęty na audiencji u króla. Gubernator Franck podejmował prezesa Reichsbanku śniadaniem, na którym był obecny m. in. obecny belgijski minister skarbu.

Wizyta dr. Schachta pozostaje m. in. w związku z przyjazdem do Antwerpii w ub. piątek delegacji niemieckiej, która prowadzi rozmowy z grupą belgijską w celu zawarcia transakcji handlowej, polegającej na dostawie surowców do Niemiec w rodzaju olejów roślinnych, miedzi etc.

Dostawy te mają być związane z zakupami przez grupę belgijską pewnych towarów niemieckich. Projektowana transakcja jest rzekomo zakrojona na seki milionów franków i ma być związana z operacją kredytową, ułatwiającą zakup potrzebnych Rzeszy surowców.

Ze strony belgijskiej czynione są zastrzeżenia co do wyboru surowców, mających stanowić przedmiot transakcji, jak również jej finansowania oraz konkurencji, jaką ewentualne dostawy niemieckie na rynek belgijski mogłyby stworzyć dla wytwórczości belgijskiej.

Zbliżenie rumuńsko — włoskie

PARYŻ. Havas donosi z Bukaresztu: Koła polityczne i prasa rumuńska przewidują możliwość zbliżenia pomiędzy Włochami a Rumunią w wyniku poprawy stosunków pomiędzy Włochami a Jugosławią.

dobrze, mimo iż rumuńsko-włoski pakt przyjaźni, zawarty w r. 1926 nie został przedłużony. Pewne zakłócenie przyjaznych stosunków nastąpiło na tle sankcji oraz mediolańskiej mowy Mussoliniego.

Bukareszt żywi dziś szczere pragnienie poprawy stosunków z Rzymem.

Stosunki pomiędzy Rzymem a Bukaresztem były zawsze

Cena maki, kasz i pieczywa

zostaje obniżona z dniem 17 b. m.

W dniu 13 bm. odbyło się w Warszawie pierwsze posiedzenie komisji do badania cen w składzie delegatów izb rolniczych, przemysłowo-handlowej i rolniczej oraz reprezentantów spółdzielni i spożywców.

Ekspertów wysłało Stowarzyszenie Kupców Polskich, związki detalicznego handlu żywnościowego, Związek Młynarzy, cechy piekarskie, hurtownia „Stowinkol” i nadzór rządowy nad giełdą zbożową i towarową w Warszawie oraz piekarnia miejska.

Zgłoszone przez przewodniczącą komisji woj. Wl. Jarożewicza dezyderaty obniżki cen maki, kasz oraz pieczywa

spotkały się z obywatelskim stanowiskiem organizacji rolniczych i kupieckich oraz ze szczegółowym oświeceniem ze strony samorządu gospodarczego i specjalistów z poszczególnych dziedzin.

Komisja ustaliła ceny na makę 65 proc. żytnią i pieczywo, oraz pszaz kasze jęczmienną perłową i mianę.

W hurcie cena maki 65 proc. żytniej 55 zł. za 100 kg., w detalu 40 gr. za 1 kg.

Hurtowa cena pszaz i kaszy jęczmiennych wynosi 36 zł. za 100 kg., detaliczna 41 gr. za 1 kg., hurt kaszy perłowej i miannej 48 zł. za 100 kg., detalu 55 gr. za 1 kg.

Cena chleba pyłowego z

maki 65 proc. ustalona została na 36 gr. w detalu, razowego 95 proc. na 30 gr. i siatkowego na 32 gr. za 1 kg. Cena bułki wodnej 50-gramowej w detalu 5 gr.

Celem umożliwienia wyprzedaży względnie zużycia zapasów maki i kaszy — ustalono, iż ceny maksymalne wchodzić w życie z dniem 17 kwietnia r. b.

Od tego dnia pobieranie wyższych cen zarówno w hurcie jak i w detalu od ustalonych — karane będzie surowym przestępstwem.

Również od 17 bm. będzie ściśle kontrolowana waga chleba. Bochenki gheba muszą ważyć pół kg., 1 kg, 2 kg lub więcej w pełnych kilogramach.

Tragedia narodu hiszpańskiego

Profesor Mariano Ruiz Funes o sytuacji w Hiszpanii

Wczoraj z okazji rocznicy proklamowania republiki w Hiszpanii, przedstawiciel rządu republikańskiego, charge d'affaires profesor Mariano Ruiz Funes podejmował przedstawicieli prasy polskiej w hotelu „Europejskim” w Warszawie.

Prof. Ruiz Funes był ministrem rolnictwa i sprawiedliwości w poprzednim rządzie, a przed kilkoma tygodniami przybył do Warszawy w charakterze charge d'affaires.

Przedstawiciel rządu hiszpańskiego wygłosił na przyjęciu krótkie przemówienie o położeniu Hiszpanii.

Na wstępie stwierdził, że powstańcy przy pomocy propagandy usiłują przedstawić legalny rząd w fałszywym świetle.

Po stronie rządu znalazły się wszystkie patriotyczne elementy Hiszpanii, bez różnicy przekonań politycznych. Tragedia, którą przeżywa obecnie naród hiszpański, jest bez

przykładna w dziejach.

Rząd republikański jest demokratyczny i prowadzi bohaterską walkę o niepodległość swego kraju i pokój w Europie.

Powstańcy stanowią mniejszość, która podniosła oręż przeciwko zbiorowej woli ludu hiszpańskiego.

W toku swobodnej pogawędki z członkami poselstwa hiszpańskiego wyrażali oni poglądy, że gdyby nie udział obcych elementów rząd republikański byłby od dawna panem sytuacji. Stało się jednak inaczej. Uczyniono z Hiszpa-

nii teren rozgrywek.

Złożyło się na to wiele przyczyn. Jeden z panów wskazał np. na łączność jaka istnieje z pomocą, udzielaną przez pewne państwo powstańcom, a apetytem na bogactwa naturalne Maroka hiszpańskiego. To państwo cierpi właśnie bardzo dotkliwie na brak surowców, których pod dostatkiem jest w Maroku.

W sprawie kontroli granic panowie z poselstwa hiszpańskiego wyrażali się bardzo dyplomatycznie. Wiadomo bowiem, że rząd oficjalnie zaprotestował przeciwko tej kon-

troli. Niemniej jednak zupełnie prywatnie, podnosili że przeprowadzenie kontroli może dać wyniki. Zależy to wyłącznie od systemu pracy kontrolerów.

Jedyną trudność stanowi kontrola granic powietrznych. a wiadomo, że pomoc w samolotach posiada właśnie pierwszorzędne znaczenie.

Prof. Funes mieszka jeszcze w hotelu Europejskim, gdyż gmach poselstwa znajduje się we władaniu przedstawicieli powstańców, który nie jest oficjalnie przez Rząd Polski uznany.

Doniosła narada na Zamku

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj — w obecności Marszałka Edwarda Śmigłego Rydza — p.p. Prezesa Rady Ministrów gen. Sławoj - Składkowskiego, wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego i ministra spraw zagranicznych J. Becka.

Nowy wojewoda lwowski

Pan Prezydent Rzeczypospolitej mianował dotychczasowego wojewodę tarnopolskiego p. Alfreda Bilyka wojewodą lwowskim.

Transport złota sowieckiego

LONDYN. Na pokładzie statku sowieckiego przybył transport złota sowieckiego w 40 skrzyniach. Każda z tych skrzyń waży przeszło 50 kg. Według informacji Reutera transport złota sowieckiego ma być przesłany do Nowego Jorku.

Grupowy lot na Hawaje

NEW YORK. We wtorek dokonano pierwszego przelotu grupowego z Kalifornii na Hawaje.

12 samolotów marynarki amerykańskiej z załogą 78 ludzi wystartowały z San Diego i lądowały w Honolulu. Trasa przelotu wynosi 2553 mile (ok. 4.000 km.) przelot trwał 21 godz. i 25 min.

Szybkość i komfort — to podróż LOTEM.

Prześladowania Polaków na Litwie

Minister kowieński buntuje nauczycieli

RYGA. Na odbytym ostatnio zjeździe inspektorów litewskich szkół powszechnych, minister oświecenia Tonkunasa wygłosił przemówienie, w którym zupełnie otwarcie żądał od litewskich nauczycieli i inspektorów szkolnych prześladowania Polaków w większych skupieniach ludności polskiej w Litwie.

Minister dał zebrany wyrażnie do zrozumienia, iż nie potrzebuje oni krepować się w wyborze środków w tej akcji. Odnośny ustęp z przemówienia min. Tonkunasa

brzmi:

„Mam na myśli te okolice, gdzie litewskie uświadomienie narodowe jeszcze nie odżyło. Sądzę, iż w takich wypadkach dużo zależy od nauczycieli i inspektorów i nie ma potrzeby wyliczać tych środków, jakimi nauczycieli i

inspektorów powinien się posługiwać.

Pragnę jedynie zwrócić uwagę, aby okolice te znajdowały się pod szczególną opieką państwa i aby każdy z was pomyślał co należy uczynić, by tę „obcą rdzę” usunąć z ciała litewskiego”.

„Czerwony pociąg” przewozi ochotników do Hiszpanii

RZYM. Specjalny wysłannik „Gazetta del Popolo” opisyje w korespondencji z Perpignan podróż, jaką odbył w pociągu Nr. 77. Pociąg ten co wieczór kursuje pomiędzy Paryżem a granicą hiszpańską, przewożąc stale — jak informuje korespondent — transporty ochotników.

Pociąg ten, zwany popularnie „pociągiem czerwonym” zabierał z sobą do niedawna 2 wagony ochotników, którymi opiekował się specjalny przewodnik.

Ochotnicy ci wysiadają w Perpignan, gdzie umieszczeni są czasowo w gmachu szpitalnym, po czym po otrzymaniu fałszywych paszportów hiszpańskich udają się do Hiszpanii samochodami.

Dotychczasowe transporty

szły przeważnie przez Perpignan. Obecnie czynione są przygotowania, aby transporty te kierować również przez przełęcz Fos w Wysokich Pienejach.

Dyrektor rafinerii aresztowany

Inspektor do walki z przestępstwami podczas przeprowadzania dochodzeń we Lwowie wpadł na ślad nadużyć podatkowych na szkodę Skar-

bu Państwa w Małopolskim Towarzystwie Rafinerii Spirytusu.

W związku z tym aresztowano dyrektora przedsiębiorstwa oraz paru urzędników.

Bułgarski Landru stracony

Wypuszczony z więzienia zamordował 2 starców

SOFIA. Wczoraj rano stracono w tutejszym więzieniu Kirchvenga, zwanego „bulgarskim Landru”. Kirchveng skazany przed 17 laty na dożywotnie więzienie za poczwórne

morderstwo, został ostatnio ułaskawiony. Natychmiast po odzyskaniu wolności zamordował on 2 starców i został skazany na śmierć.

Współcześni męczennicy w Niemczech

Film propagandowy w kościołach metodystów

BERLIN. Niemieckie Biuro informacyjne donosi o wyświetlaniu w jednym z nowojorskich kościołów metodystów propagandowego, antyniemieckiego filmu.

Film ten, noszący znamienity tytuł „Współcześni męczennicy chrześcijańscy w Niemczech” ma być zapoczątkowa-

niem na wielką skalę pomyślanej akcji propagandowej przeciw Niemcom, która będzie uprawiana głównie przez wyświetlanie filmów w kościołach.

Wykonawcami filmu są przeważnie niemieccy emigranci z Eriką Mann, córką pisarza Tomasza Manna na czele.

Napad tłumy na więzienie

Dwaj Murzyni spaleni na stosie

NEW YORK. Jak donoszą z Grenady w stanie Missisipi tłum napadł na więzienie, gdzie byli osadzeni dwaj Murzyni, którzy dokonali mordu

na białym człowieku. Tłum wywłókł Murzynów z celi i tuż w pobliżu więzienia przywiązał ich do drewnianych belek i spalił.

Biskup zakupił samolot

NOWY JORK. Przybył do Nowego Jorku, celem zakupu samolotu, biskup największej rzymsko-katolickiej diecezji na świecie mgr. Fallaise. Diecezja jego, obejmująca całą północną i zachodnią Kanadę, rozciąga się na przestrzeni 600.000 mil kwadratowych

Mgr. Fallaise kupił samolot mogący przewozić pięciu podróżnych i 1500 f. ładunku.

Maszyna tak wielka okazała się niezbędną nie tylko ze względu na olbrzymie odległości, ale także dlatego, aby móc szybko dowozić do szpitali i chorow jak i lekarstwa.

Cyganie uprowadzili chłopca

Mieszkańcy wsi Jezor zostali silnie poruszeni tajemniczym wypadkiem, jaki wydarzył się tam w ostatnich dniach.

W ubiegłą sobotę około godziny 8 rano, synek bezrobotnego Macieja Chudego, chłopczyk liczący dwa i pół roku bawił się na podwórzu pod opieką matki. Matka na chwilę weszła do mieszkania, a gdy wróciła na podwórze stwierdziła z przerażeniem, że synek zniknął. Zrozpaczona kobieta przeszukała dokładnie podwórze, a następnie weszła poszukiwania na sąsiednich podwórzach, które jednakże

nie dały żadnego wyniku. Gdy Maciej Chudy wrócił z Sosnowca, gdzie bawił w poszukiwaniu pracy i dowiedział się o zniknięciu synka, wszczął poszukiwania na własną rękę. Nigdzie jednakże nie mógł znaleźć malca. W końcu przypuszczając, że chłopczyk zatonął w rzeczce, zaniechał dalszych poszukiwań.

Tego samego dnia, w którym zginął malce, Jezor opuściła grupa cyganów, która bawiła tam w ciągu kilku tygodni. Istnieją poszlaki, że cyganie porwali dziecko i uprowadzili je ze sobą.

Zajścia w Mińsku Mazowieckim

tematem rozprawy w Sądzie Okręgowym

Wczoraj na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znalazła się jedna ze spraw, wytoczonych przez Urząd Prokuratorski na tle czerwcowych zajść w Mińsku Mazowieckim. Ławę oskarżonych zajęło 10 osób z Marianem Świętochowskim i 17-letnim Józefem Polkowskim na czele. Wśród oskarżonych znajduje się jedna kobieta, Stanisława Wasiak, karana już za opór policji.

Według aktu oskarżenia tłumając przedstawiało się następująco. Było to w dniu 4 czerwca, kiedy odbywał się pogrzeb s. p. wachmistrza Buja-ka, zabitego przez Judkę Chaskielewicza. W pogrzebie brało udział bardzo wiele osób.

Kiedy kondukt skręcił obok kościoła, z tłumu oddzieliła się pewna grupa, która ruszyła w kierunku zabudowań żydowskich. Tu i owdzie powstał ogień. Grupa, złożona z 20 osób, ruszyła pod dom Borucha Urnowicza i obsypała domowników kamieniami, od których została ranna rodzina Urnowicza, następnie tłum ruszył pod mieszkanie Estery Goldshtein.

Przeprowadzone śledztwo ustaliło, że oskarżeni brali udział w zbiegowisku, które wspólnymi siłami dopuściło się zamachów na osoby i mienie.

Na wczorajszej rozprawie zgłoszone zostało powództwo cywilne w imieniu poszkodowa-

wanych, domagające się 1 zł. strat moralnych.

Sąd powództwa nie dopuścił, uznając, iż czyn zarzucany oskarżonym ma charakter wystąpienia tłumowego i nie może na ustalić ściśle odpowiedzialności cywilnej każdego z oskarżonych.

Oskarżeni nie przyznawali się do winy, twierdząc przeważnie, iż wprawdzie byli na miejscu zajścia, ale bezpośrednio w nim udziału nie brali.

Niektórzy ze świadków popadali w sprzeczność ze swymi zeznaniami, złożonymi w toku śledztwa.

Rozprawa przeciągnęła się do późnego wieczora.

Wesoły kącik

Rozbite czoło

Cichy i potulny małżonek, pan Kajtusiewicz, siedział ze spuszczoną głową przy obiedzie; w milczeniu jadł zupę i słuchał sprawozdania małżonki.

— Byłam dziś w sklepach — mówiła małżonka. — Wybrałam sobie śliczny materiał na kostium, obstałowałam kapuś, zamówiłam dwie pary pantofli...

— Czy to wszystko? — spytał cichuiko pan Kajtusiewicz.

— Ależ nie! Nie mogę przecież wyglądać jak nędzarka. Zamówiłam sobie płaszcz, wybrałam trzy śliczne szlafroki, oraz kupiłam okazyjnie dwie sukienki. Jutro przysła mi wszystko. Bądź łaskaw przygotować pieniądze. 520 złotych.

Panu Kajtusiewiczowi pociemniało w oczach. Nie miał odwagi sprzeciwić się małżonce. Widocznie ze wzruszenia wypadła mu z ręki łyżka i z brzękiem spadła na podłogę. Nachylił się, żeby ją podnieść. Uczynił to tak nieostrożnie, że z całej siły uderzył głową o kant stołu.

— Ach ty niedołęgo! — oburzyła się żona.

Małżonek nie nie odpowiedział. Potarł rozbite czoło i wyprostował się powoli.

— Czy mu zasłzy mгла? Spojrzał na żonę tak dziwnie, aż się biedaczka przestraszyła.

— Wicuś! Co ci jest? Może ci zrobić okład?

Pan Kajtusiewicz uśmiechnął się niesamowicie i rzekł nieswoim głosem:

— Przepraszam, dlaczego szanowny pan nie ogolił sobie dzisiaj brody?

Zaskoczona tym dziwnym pytaniem małżonka, rozejrzała się po pokoju. Prócz niej i męża nikogo nie było. Do kogo on gada?

A pan Kajtusiewicz trąc czoło mówił dalej:

— Nie znoszę, kiedy goście przychodzą na bal nieogoleni. A teraz muszę już iść. Na dachu czeka na mnie królowa hiszpańska. Przyjechała na gapę, trzymając się koła lokomotywy.

— Wiciek, zwariowałeś? — ryknęła przerażona małżonka.

— Połóż się! Okład ci zrobić!

Ale pan Kajtusiewicz nie słuchał. Powstał majestatycznie z krzesła, zciągnął z kozetki wzorzysty kilim, owinał się nim szczególnie i rozkazał:

— Proszę na moją cześć wystrzelić z armaty.

Małżonka, drżąc na całym ciele z przerażenia, pobiegła

Tajny kartel włókienniczy powoduje na naszym rynku drożyznę manufaktury

W podjętej przez Rząd walce z drożyzną, a zwłaszcza z drożyzną artykułów pierwszej potrzeby zająć należałoby się cenami manufaktury, którą przecież każdy z nas musi nabywać, czy to pod postacią zwykłych materiałów, czy też gotowych ubrań.

Jeśli więc ostatnie posunięcie komisji cen prowadzi do rozwiązywania szkodliwych karteli, to w branży włókienniczej zajdzie trudność zasadnicza. Przemysłowcy tekstylni w Polsce nie zawarli umowy kartelowej, rządzą się raczej „cichym porozumieniem”, które trwać może bez przeszkód, mimo rozwiązania wszystkich nawet karteli, działających na terenie kraju.

Gdy zwróciliśmy się do jednego z przedstawicieli drobnej przemysłu tekstylnego zapytaniem:

— Dlaczego ubrania u nas są tak drogie i w jaki sposób mogłoby dojść do ich pońienienia? — odpowiedział nam:

— Na terenie naszym działają następujące wielkie fabryki manufaktury: Motte w Lublińcu, Desma w Łodzi, Alart Ressa w Łodzi, Veslauer, K. Spinnereien w Bielsku, C. G. Schön w Sosnowcu, Münch w Bielsku, Markus Kohn w Łodzi, Gernhard Zolker w Łodzi i K. G. Halpern w Tomaszowie.

— Więc to ma być ten polski przemysł tekstylny? — py-

tamy z niedowierzaniem.

— Właśnie! Z samych nazw firm nabrać można przekonania, że nas ubiera i dlatego ubiera nas niezbyt „porządnie”. Więcej niż połowa tych firm, które wymieniam, stanowią kapitał zagraniczny: niemiecki, austriacki i francuski. Zagranicznym przemysłowcom zależy więc w pierwszym rzędzie na tym, aby wywieźć z Polski jak najwięcej pieniędzy. Względem gospodarcze w znaczeniu naszym są im najzupełniej obce. Otóż część z tych firm (wymieniamie ich z nazw, wobec tajemniczości sprzysiężenia, jest niemożliwe) należy do t. zw. porozumienia włókienniczego. I właśnie to „porozumienie” stwarza drożyznę na naszym rynku włókienniczym.

— W jaki sposób prowadzi się szkodliwą działalność?

— Dam przykład: Rząd ustala z góry odpowiednie kontyngenty na wóz surowca. Kontyngenty te dostają się sprytnymi manewrami do rąk fabryk stojących w porozumieniu. Nabywszy więc całą ilość przeznaczoną do przywiezienia surowca, przedsiębiorcy zyskują sobie przywilej monopolistycznego rozdzielcy i sprzedają mniejszym fabrykom surowiec po cenach, jakie im się podobają. Ponieważ towaru tego jest do rozdzielania tylko mała ilość, drobni przemysłowcy mają tylko

dwie drogi do wyboru: Albo ulec samowoli kombinatorów włókienniczych i płacić ceny ustalone przez tajny kartel, albo przestać produkować. Naturalnie wybierają to pierwsze, a koszt złośliwie pobieranych nadwyżek ponosić musi konsument.

— O ile w ten sposób wyższe są ceny surowca na naszym rynku od rynków zagranicznych?

— Przynajmniej o dwadzieścia procent. Materiał, który w sprzedaży detalicznej kosztuje obecnie złotych 35 za metr, mógłby kosztować tylko 28 złotych.

Na tym jednak afera tajnego kartelu nie kończy się. Wiedząc bowiem o tym, że fabryki, nabywające po wyższej cenie surowiec, muszą go drożej sprzedać po wyprodukowaniu, w tym samym stosunku śrubują ceny własnych wyrobów. Zarabiają w ten spo-

sób dwa razy. Raz na surowcu, drugi raz na gotowym materiale. Rzecz prosta, że cały dochód z tego sprytnego procederu płynie do banków zagranicznych, a my spacerujemy po ulicach w... podartych spodniach.

Czy długo jeszcze stan ten potrwa? Mam nadzieję, że nie. Nawet pewni jesteśmy, że Rząd zajrzy niebawem i do tej branży i jak najszybciej unormuje w niej stosunki.

Teraz możesz wyjść za mąż Cynizm częstochowskiego mordercy

Częstochowski morderca Antoni Gap nie tylko ze spokojem zabijał swe ofiary, ale z niemniejszym spokojem przyjął wyrok sądu, skazujący go na karę śmierci.

Gdy po ogłoszeniu wyroku pod eskortą policjantów wychodził na korytarz, zetknął się tam z żoną. Ujrzawszy ją, powiedział ze spokojem:

— Teraz możesz wyjść za mąż, bo mnie powiesz.

— Jak mogę wyjść, gdyś mi tak zaszarpał opinię?

— A, już znajdzie się taki, co cię będzie chciał.

Wróciwszy zaś do więzienia, Gap zjadł z całym spokojem 4 porcje obiadu, jakie pozostały w kuchni.

Wskutek tego, że uprawnienie się wyroku może nastąpić za 6—8 miesięcy, jest bardzo możliwe, że Gap ze względu na swój niezdolny

List do PALESTYNY wyslij pocztą lotniczą, otrzymasz odpowiedź za pięć dni.

K.K.O. p. w. Warsz.

Zgoda Nr. 7 Gmach własny Oszczędności KAPITAŁÓW pewna drobnych i lokata pupilarnej gwarancji. Obrót roczny: 163 miliony zł. — Wkłady: 27.200.000 zł.

Godziny czynności: od 8 1/2 r. do 19 1/2 pp. Książeczki: na okaziciela, imienne, za hasłem. Tajemnica w k l a d ó w. Skarbonki gratis.

charakter zostanie przewieziony do jednego z ciężkich więzień.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 298.90, Berlin 212.78, Bruksela 88.95, Gdańsk 100.20, Kopenhaga 115.65, Helsinki 11.45, Londyn 25.90, Nowy Jork 5.27 1/2, Paryż 23.55, Praga 18.58, Stockholm 135.55, Wiedeń 99.20.

Papiery procentowe. 4 proc. poz. konsolid. 54.50, 7 proc. poz. stabil. 568.00, 3 proc. prem. inwest. 65.50, 4 proc. państw. poz. prem. dolar. 44.50.

Akcje: B. Polski 101.00, Puls 60.00, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 30.50, Węgiel 19.50, Lilpop 13.00, Starachowice 31.85 — 32.00.

RADIO

6.30 „Kiedy ranne”. 6.33 Gimnastyka 6.50 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 „Parę informacji”. 7.30 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10—11.30 Przerwa. 11.30 Poranek szkolny dla młodzieży szkół powszechnych. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Lekka muzyka włoska. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Doświadczenia polowe w mniejszym gospodarstwie” — pogadanka. 13.00—15.00 Przerwa. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Wiadomości filmowe (płyty). 16.00 Skrzynka ogólna. 16.15 Życie kulturalne stolicy. 16.20 „Chwilka pytań” — audycja dla dzieci starszych. 16.35 Pieśni polskie w wyk. chóru męskiego „Hasło”. 17.00 „Wielka z gruzlicą” — dialog. 17.15 Koncert. 17.45 „Książki Jana Buhaka o Wilnie”. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.10 Przemówienie Inspektora W. F. i P. W. 18.15 Komunik. śniegowy (z Krakowa). 18.17 Wiadomości sportowe. 18.25 Muzyka lekka (płyty). 18.45 Program na jutro. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Oryginalny Teatr. Wyobraźni: słuchowisko p. t. „Czarna tulipany”. 19.40 Aria i pieśń. 20.00 Muzyka lekka w wyk. ork. wojskowej. 20.30 „U Eskimów” — pogadanka. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 „Sylwetki kompozytorów polskich”. Stefan Bolesław Poradowski. 21.45 „W Ogródku wiedeńskim”. 22.25—23.00 Muzyka taneczna (płyty).

WARSZAWA II (Mokotów)

(Fala 216.0)

13.10—14.30 „Muzyka polska w interpretacji obcych” (płyty). 14.35—15.30 Muzyka rozrywkowa (płyty). 23.00—24.00 Muzyka taneczna (płyty).

Tarapaty pana taty

Ucieszne przygody Walentego Grypki

Strapiony pan Grypka wspomina wesołe czasy dzieciństwa...

CZY PAMIETACIE AGATĘ Z PRZECIWKI, CO MIAŁA SZOPE RUDYCH WŁOSÓW—I JAK SIĘ TA SZANTRAPA WŚCIEKŁA, GDY WRZESZCIE—USŁICIE ZZA ROGU? PALI SIĘ!

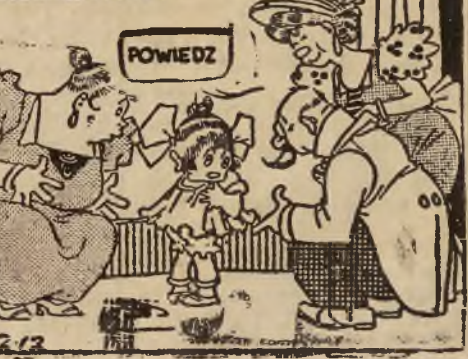
I PANA ALOIZEGO SMOCZYKA, CO MORDOWAŁ WSZYSTKICH SWOIMI DOWCIPAMI, Z KTÓRYCH NAJWIEKSZY BYŁ SPRZED DWUDZIESTU LATY.

I TOMASZA KUKIELKE, KOWALA ZE STAREGO RYNKU, CO MIAŁ KAPCĘ WŁAPACH I ZAWSZE DELIKATNIE CIĄGAŁ ZA DZWONEK.

I JAK WAS SZLAG O MAŁO NIE TRAFIAŁ, GDY WAS PYTANO PRZYGOBACIACH, POWIEDZ—ILE JEST 2 PLUS 2?

JAN DULINSKI

Agentka

C. 46

SENSACYJNA POWIEŚĆ SZPIEGOWSKA

Artur James posiadał w swej kajucie doskonałą krótkofalową stację nadawczą jak również i aparat odbiorczy. Pewnego wieczora James odebrał za pośrednictwem swego aparatu rozkaz z Londynu. Polecano jemu i Annie Morette umieszkodliwie dyplomatę japońskiego, który znajdował się na pokładzie statku i który był usposobiony wrogo w stosunku do Anglii.

James natychmiast podał Annie Morette treść rozkazu. Anna postanowiła obrazić czynnie dyplomatę za to, że jakoby zakradł się nocą do jej kajuty. Ale przedtem zamierziała wystarać się o kompromitujące go dowody i w tym celu postanowiła zakraść się do jego kajuty.

190.

„Zniknięcie“ pasażera

Anna Morette znalazła się przed drzwiami kajuty, którą zajmował japoński dyplomata, przyłożyła ucho do drzwi i nasłuchiwała. Następnie wyjęła spod sukni wytrych i kilkoma pewnymi zręcznymi ruchami, których by się nie powstydził najlepszy włamywacz, otworzyła drzwi.

Japończyk spał w dziwnej pozycji: głową na dół.

Anna mimo woli się uśmiechnęła:

— Czy wszyscy Japończycy śpią w tej pozycji? — pomyślała.

Japończyk spał jak zabity. Anna doślizgnęła się do jego ubrania, które było rozwieszane na krzesle, stojącym w pobliżu łóżka, wyjęła spinę z jego dziennej koszuli i przywłaszczyła sobie jeszcze kilka drobiazgów z jego garderoby. Przy okazji przeszukała wszystkie kieszenie, aby stwierdzić, czy nie nosi on przy sobie jakichś ważnych dokumentów.

Ale okazało się, że Japończyk był bardzo ostrożny. Kieszenie jego były prawie że puste, jak gdyby się liczył z możliwością, że ktoś może je „zrewidować“.

Następnie Anna Morette opuściła kajutę i zamknęła za sobą drzwi na klucz. Z kocią zwinnością, stąpając na końcach palców dotarła do swej kajuty, postanawiając następnego dnia publicznie spoliczkować dyplomatę japońskiego.

Spoliczkowanie dyplomaty przyniosło pożąda-

ny wynik. „Intelligence Service“ osiągnęło swój cel. Japoński dyplomata odebrał sobie życie przez popełnienie harakiri.

Olbrzymi statek zbliżał się do brzegów Japonii. Anna Morette jeszcze ciągle nie opuszczała swej kajuty. James poinformował ją, że przyjaciele spoliczkowanego Japończyka, czatują na nią. Chcieli pomścić śmierć dyplomaty. Nie mieli odwagi wtargnąć siłą do jej kajuty, ale gdy tylko ukazałaby się na pokładzie lub w restauracji, mogłoby dojść do nieprzyjemnego incydentu.

James spostrzegł jak Japończycy coś knują. Ponieważ nie wiedzieli, że mężczyzna o śpiczastej brodzie ma coś wspólnego z „arystokratyczną Angielką“, nie wystrzegali się go i przy nim szeptał o czymś rozprawiali. James zdołał więc podchwycić kilka słów:

— Musimy się postarać o to, aby ją aresztowano jak tylko opuści pokład statku w Tokio. Mam wrażenie, że to angielska agentka...

Sytuacja stawała się więc poważna. Statek coraz bardziej zbliżał się do brzegów Japonii. Wyłoniła się teraz kwestia, gdzie wysiąść? W Jokohamie, czy w Tokio? A może Japończycy zamierzali wysiąść w Jokohamie?

Anna Morette wysmiała się z tego niebezpieczeństwa wyolbrzymionego przez Jamesa. W bardzo prosty sposób może ująć temu niebezpieczeństwu. Japończycy jej już nie spostrzegą, w ogóle już jej nie zobaczą...

Poczekaj, aż Japończycy pierwsi opuszczą pokład. Najprawdopodobniej będą na nią czekali w porcie wraz z oddziałem policji. Ale gdy statek opuści stara kobieta o siwych włosach, inaczej odziana i z innym paszportem w ręku, wówczas Japończycy nie wpadną już na jej trop. Przecież jest rzeczą wiadomą, że u pasażerów pierwszej klasy kontroluje się paszporty tylko bardzo powierzchownie.

— Masz rację — rzekł z uznaniem James — sposób ten jest rzeczywiście bardzo prosty. Ale jest rzeczą mocno wątpliwą, czy ci się uda wyprowadzić w pole Japończyków.

— Zapominasz, że w naszym posiadaniu znajduje się diabelski aparacik, który otula w ciemność osoby, na które go nastawiamy. W razie niebezpieczeństwa, będziemy musieli z niego skorzystać.

Im bardziej statek zbliżał się do wysp japońskich, tym większe zdenerwowanie i podniecenie ogarniało czterech przyjaciół samobójcy. James nie spuszczał ich z oka. Pewnego dnia zauważył, że rozmawiali o czymś z kapitanem i ten ostatni, przeczając potrząsał głową. Widocznie żądali czegoś od niego, na co nie chciał się zgodzić.

James doszedł do przekonania, że sytuacja staje się bardzo poważna. Zdawał sobie sprawę, że policja japońska nie wkroczy na pokład statku, aby tu aresztować „arystokratkę angielską“.

Ale w porcie, podczas przedostawania się do miasta, Japończycy będą na nią czekać i przekazają ją w ręce policji. O tym James był święcie przekonany. Postanowił więc puścić w ruch oślepiający aparat, gdy tylko zauważy, że policjanci zbliżają się do Annie Morette.

Statek zatrzymał się w porcie jokohamskim. Ale Japończycy tam nie wysiedli. Czekali na coś. Rozmawiali ze sobą o czymś tajemniczym szepcąc, ale nie opuszczali pokładu.

Wkrótce statek ruszył w dalszą drogę i w końcu zawinął do portu tokijskiego, Szinagawa, gdzie zarzucił kotwicę. Rewizję paszportów i bagażu pasażerów trzeciej i drugiej klasy przeprowadzano na samym statku, natomiast pasażerów pierwszej klasy rewidowano w porcie.

W elegancko urządzonej biurze siedziało kilku urzędników i rewidowało powierzchownie dokumenty i bagaż tych podróżnych.

James przepuścił przed siebie starszą kobietę o siwych wijących się włosach. Tragarz niósł jej dwie duże walizy. Kobieta zbliżyła się do urzędnika wolnym zrównoważonym krokiem, jakim idą zazwyczaj kobiety w podeszłym wieku.

Bystre oko Jamesa spostrzegło, jak tuż przed drzwiami urzędu stało kilku japońskich agentów. Za nimi stał jeden z Japończyków, który wraz z Jamesem i Anną przybył z Anglii... Agenci co kilka chwil porozumiewali się z nim spojrzeniem, jak gdyby chcieli się zapytać: „Czy to ta?“

— Jak? Mary Dawitch? — zapytał urzędnik, sprawdzając dane w paszporcie.

— Tak... — odparła kobieta ze spokojem.

Urzędnik postawił stempel na paszporcie i zwrócił go starszej kobiecie. Zaraz po tym kobieta w podeszłym wieku wraz z tragarzem wyszła przez drzwi, przed którymi stali tajni agenci.

Po godzinie kontrola paszportów pasażerów pierwszej klasy skończyła się. Japończyk i agenci spoglądali na siebie ze zdumieniem.

W końcu Japończyk wbiegł do urzędu i ostro zapytał urzędnika, który sprawdzał dokumenty:

— Brak, jednego pasażera, bardzo niebezpiecznego zresztą pasażera, którego należy natychmiast przekazać w ręce policji...

(Dalszy ciąg jutro).

Nowela

Silne nerwy

Nienagannie, wytwornie ubrany mężczyzna ze zręcznością i pewnością siebie wymagał w tym zawodzie wetknął niewinny drucik w zamk. Uczynił lekkie poruszenie palcami, następnie nieco mocniejsze ręką i już drzwi stały przed nim otworem.

Przez minutę nie ruszył się z miejsca. Poprawił rękawiczki na rękach, minął mały korytarzyk, otworzył drzwi po prawej stronie i zamknął je za sobą. Po chwili z niezwykłą zręcznością zasunął bezszelustnie stery, zapalił światło i pozwolił sobie na krótki wypoczynek, podczas którego rozglądał się za przedmiotem, po którym tu przyszedł. Wisiał w kącie na ścianie i był skromnie wyglądającym obrazem, o prawionym w brzydką ramkę, co wskazywało, że lokatorzy tego domu nie wiedzieli, jaki skarb znajduje się u nich.

Z uśmiechem na wargach mężczyzna zdjął obraz ze ściany, zdmuchnął zeń kurz i położył go na kanapie.

Gdy wyciągał pierwszy gwoździć z ramy, do jego wyrobionego ucha dobiegł lekki szmer: ktoś wchodził po schodach, ktoś kto starał się stąpać bardzo ostrożnie.

W chwili gdy klamka poruszała się, ukrył obraz pod poduszkę leżącą na kanapie i

zwrócił się do drzwi. Na progu stała piękna dziewczyna.

— A więc to pan? — rzekła miękko głosem dziewczyna, a nienagannie ubrany mężczyzna stwierdził, że jej wzrok był przyciągany przez coś, co musiało się znajdować za nim. Z błyskawiczną szybkością odwrócił się do okna, niczego jednak nie dostrzegł.

A tymczasem dziewczyna coraz bardziej się do niego zbliżała i zatrzymała się dopiero o krok od niego.

— Przepraszam — zapytała, pan przecież jest Bernardem? Robert udał się na dworzec. Chciał pana oczekiwać, a jednocześnie obawiał się, że się spóźni. Nie wiedział bowiem ile pociągów przychodzi w niedzielę. Dobrze się złożyło, że wuj Jerzy posłał panu klucze. Czy nie jest wspaniałą rzeczą, że tutaj spędzimy wakacje.

Dziewczyna usiadła na kanapie tuż przy poduszce, pod którą był ukryty obraz. Mężczyzna usiadł na skraju krzesła i starał się przybrać uśmiech. A więc był jakimś Bernardem. Być może, że jest jego sobowtórem, albo też dziewczyna jeszcze nigdy nie widziała tego Bernarda.

— Czy mogę pana nazywać po prostu Bernardem? — Szczębiotała dziewczyna. — Robert

tylko opowiadał mi o panu, że zdaje mi się, że pana znam od lat. Czy pan chce, niech pan mi tego nie weźmie za złe, przejdź ze mną na „ty“? — dziewczyna coraz bardziej przysuwała się do poduszki, pod którą leżał obraz.

— A teraz największa nowina, Bernardzie! Czy wiesz co powiedział okulista, którego w ubiegłym tygodniu zaprosił tu? — „bert“? Powiedział, że dzięki jego metodzie leczenia odzyskam znów wzrok? Czy to nie wspaniała rzecz?!

A więc ona była ślepa i dla tego nie skrzyżowały się ich spojrzenia!

— Ja... wspaniale, rzeczywiście cudowna rzecz...

— Nie masz pojęcia jak się z tego cieszę. Chciałabym cię czymś poczęstować, ale nie wiem nawet, gdzie tu stoją szklanki. Robert powinien zaraz wrócić, on już coś znajduje. Ale teraz opowiedz mi o sobie...

— Hm... — rzekł nienagannie ubrany mężczyzna — wyjdę i zobaczę gdzie jest Robert.

— Za chwilę musi nadejść. Opowiedz mi teraz coś o sobie...

— Hm, ja, właściwie nie mam co opowiadać. Sądzę... hm... że Robert i ja...

— Rozumiem, nie możesz już się na niego doczekać — uśmiechnęła się dziewczyna. — Zaraz na pewno nadejdzie... Wyszedł przed dwudziestu minutami i już od dawna powinien był wrócić.

— Czy nie mogło mu się coś przytrafić? — zapytał mężczyzna i spostrzegł ku swojej radości, jak po jej twarzy przemknęło przerażenie, a uroczy uśmiech zamarł na jej wargach.

— Przypuszczasz? — szepnęła. — Ależ to niemożliwe! — kręciła się niespokojnie na kanapie.

— Niczego nigdy nie można przewidzieć — odparł. — Czy czasem nie powinienem wyskoczyć chociażby do furki ogrodowej i stwierdzić czy nie nadechodzi? — podniósł się i zbliżył się do drzwi. — Jak sądzisz?

— Masz rację podejdź do furki, ja tu poczekam.

Dziewczyna również się podniosła, a nienagannie ubrany mężczyzna zastanawiał się przez krótką chwilę nad tym, czy nie udałoby mu się ściągnąć obrazu...

— Czy słyszysz? — zapytała nagle dziewczyna.

Oboje nasłuchiwali. Żaden dźwięk nie docierał jednak do jego uszu.

— Czy nie skrzypnęła furtka? — szepnęła dziewczyna, a on przypomniał sobie, że nie jednokrotnie opowiadano mu o doskonale wyrobionym słuchu ślepych ludzi. Nie namyślając się długo skierował się ku drzwiom.

— Szybko zbiegnę na dół i sprawdzę czy to rzeczywiście nadechodzi Robert — oświadczył i zamknął za sobą drzwi. Następnie kocim krokiem prześlizgnął się przez mały ko-

rytarz, otworzył drzwi wejściowe i opuścił domek.

Gdy drzwi zamknęły się za nim, dziewczyna opadła na kanapkę i przez kilka chwil patrzyła swymi dużymi niebieskimi oczyma przed siebie.

Nagle otrząsnęła się, nerwy odmówiły jej posłuszeństwa, uśmiechnęła się, a następnie wybuchnęła płaczem. Straszne wzburzenie, potężny strach, który z trudem zwalczała — to wszystko, co przeżyła w ciągu ostatnich dziesięciu minut, teraz uchodziło z niej wraz ze strumieniem łez.

W końcu podniosła się. Wyciągnęła obraz spod poduszki i powiesiła go na poprzednim miejscu. Obrazu, którego wartość znała i którego posiadanie uszczęśliwiała Roberta, broniłby on do ostatniej kropli krwi, gdyby znalazł się w tym pokoju zamiast niej. Byłby gotów jeszcze rzucić się na włamywacza z żelazkiem i nie wiadomo jakby się to wszystko zakończyło. Na szczęście Robert smacznie spał, a tylko ona usłyszała, że ktoś się włamuje do mieszkania, udała więc ślepa i swą doskonałą grą wyprowadziła w pole przestępcę.

Kupon .porady
prawnej

Kalendarz dnia

15
KWIECIEŃ

CZWARTEK
Bazyliis m., A-
nastazji m.
Słowiański: Wa-
clawa bl. Wsze-
gniewa.
Słońca wsch. 4.41.
zach. 18.53.
Księżycza wsch. —
7.16, zach. —

HISTORIA PODAJE:

- 1440 Kazimierz Jagiellończyk obejmuje rządy W. Księstwa Litewskiego.
1794 Wojska pruskie zajmują Kraków.
1848 Data zniesienia pańszczyzny.
1861 Otwarcie pierwszego Sejmu Polskiego (dla Galicji) we Lwowie.
1919 Brazylia uznaje Państwo Polskie.

PRZYSŁOWIA:

„Muru głowa nie przebiję
I morza nikt nie wypije”.
KTO NIE WIE, ZE:
Pod względem ludności Polska stoi na 6-tym miejscu w Europie, po Rosji, Niemczech, Anglii, Włoszech i Francji.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Reklama. Alfons de Lamartine (1790—1869) miał pewnego razu mówić w Izbie Deputowanych o rolnictwie, w której cytował niektóre wyjątki ze swych dzieł. Jeden z posłów ze stanu duchownego przerywa mu i krzyczy:

— Pan de Lamartine robi sobie reklamę.

— Księżę opacie — odpowiada Lamartine — niech ksiądz nie zapomina, że nawet Bóg potrzebuje dzwonnów.

Tłumaczenie snów

P. Syrena. Starszy kuzyn jest dla Pani szczyry. Również młodszemu podobna się Pani. Otrzyma Pani pracę. Pani „sympatia” ma jakieś kłopoty domowe.

P. Ludwika B. 12. Proszę się zgłosić z jakąś legitymacją do administracji naszego pisma po zamkniętą kopertę z numerem losu. Los ten w Pani rękach przyniesie wygraną 10 tysięcy złotych.

P. Zakochana x—125. Ujrzy Pani szkolną koleżankę. Spędzi Pani miłą niedzielę. Członka rodziny ugości Pani.

G. z Pragi. Mogą Państwo grać na loterii. Klótnia będzie z kobietą. Przyjaźń z szatynem przyniesie mężowi korzyść.

Na malej wokandzie...

Czego pan szuka
czyli nowoczesna prasownia kapeluszy

(A. E.). Pan Tomasz Woźniczek siedział przy stoliku w restauracji „Pod zielonym jaskrawcem” i sędził powoli piwo. Był w bardzo pogodnym usposobieniu i spokojnie obserwował tysego, małego grubasa, który szukał czegoś nerwowo po wszystkich kątach restauracji.

Grubas przystanął w końcu, ocierając pot z czoła i mówiąc pan Woźniczek zagadnął go od razu:

— Długo będziesz pan tak szukał tego kapelusza?

Mały tłuścioch aż drgnął.

— A skąd pan wiesz, że kapelusza szukam?

— Bo zdaje mi się, że siedzisz na jakimś celindrze.

Przypuszczenie pana Woźniczego okazało się trafne, a rydobyty spod niego kapelusza znajdował się w tak rozpaczliwym stanie, że grubas zarwał ze złości i rzucił się na pana Tomasza z zacisniętymi pięściami.

Wytrzymała się oczywiście grubsza bijatyka. W ruch po-

Zamiast kidnaperstwa — rabowanie... zmarłych

Nowa fala przestępstw w Ameryce
Jedna z ofiar gangsterów, popełniła samobójstwo

Od chwili, gdy w niektórych stanach porywanie ludzi jest karane śmiercią, „kidnapping” stał się zbyt ryzykowny dla amerykańskich gangsterów i kronika notuje coraz mniej tego rodzaju wypadków. Zastępuje je natomiast porywanie rozkapryszonych pieków bogatych ludzi, co jest jednak mniej opłacalne. Obecnie przez Stany Zjednoczone przechodzi nowa fala „porywania”, a przestępcy, którzy przeczuli się na tę nową „galaz” są nazywani „hienami cmentarnymi”.

„Hieny cmentarne” nie porywają żywych ludzi, a tylko zmarłych. Chcą wykorzystać

kult dla zmarłych. Ukradzenie zwłok ludzkich nie jest rzeczą łatwą, z tego względu wykradają z cmentarzy przy krematoriach urny z popiołem.

Oburzenie amerykańskiej opinii publicznej na tę nową podłość przestępców jest niesłychane. U Amerykanów jest bardzo rozwinięty kult dla zmarłych, i w tym bogatym kraju powstało coś w rodzaju „luksusowych zmarłych”, którego się nie zna w żadnym kraju europejskim. Niektóre grobowce rodzinne są urządzone jak apartamenty, a miejsca, w których przechowuje się popioły bogatych ludzi, są urzą-

żone z wielkim przepychem. Same urny przedstawiają sobą również wielką wartość. Są zrobione ze szlachetnych metali, jak złoto, srebro i platyna, oraz często są ozdobione klejnotami, a poza tym niektóre rodziny umieszczają urny we wspaniałych grobowcach, umieszczonych w ich posiadłościach.

I na tym ostatnim terytorium „pracują” przede wszystkim gangsterzy. Pewnego dnia znikła urna, a zaraz po tym najbliższa rodzina otrzymuje list z pogrózkami. Przestępcy komunikują w liście, że jeśli w ciągu kilku dni nie otrzymają

okupu, popiół ich krewnego zostanie rozsypany na cztery wiatry.

Przed kilkoma dniami z tego powodu obywatel nowojorski, 52-letni inżynier Warner Blewborne, odebrał sobie nawet życie. Urnę ze zwłokami żony umieścił w specjalnym grobowcu, umieszczonym w ogrodzie swej willi. Pewnego dnia stwierdził, że drzwi grobowca były otwarte i urna znikła. Zanim zdolał stwierdzić, kto dokonał tego świętokradzkiego czynu, otrzymał list od „hien cmentarnych”, które żądały 20,000 dolarów za urnę. Inżynier nie zamierzał zażądać tego tematu żądaniu i zawiadomił o rabunku policję. Gdy minął termin, w którym miał uiszczyć okup, otrzymał drugi list. Przestępcy zawiadomili go, że popiół jego małżonki został wysypany na śmietnik.

Wiadomość ta całkowicie zdruzgotała Blewborne'a. Nie mógł się pogodzić z myślą, że popiół żony został zniszczony i w końcu z rozpacz popełnił samobójstwo.

Ten akt rozpacz już do głębi wzburzył opinię publiczną. Dzienniki wszczęły energiczną kampanię przeciw „hienom cmentarnym”, żądając, aby porywacze urn skazywano również na karę śmierci.

3.000 osób ofiarami węży
Jadowite gady grasują w Indiach Środkowych

Za najszybszego w ruchach i najzdradliwszego węża świata uchodzi wąż indyjski hamadryad, nazywany przez tubylców „daboją”. Jego trucizna działa bardzo szybko i w ciągu 15 minut człowiek ukąszony przez straszną bestię traci życie.

Pewien angielski myśliwy miał ostatnio w Indiach Środkowych niesamowite spotkanie z hamadryadem. Jego przewodnik, który szedł o kilka kroków przed nim, wydał nagle ostrzegawczy okrzyk i zaczął uciekać co sił w nogach. W następnej chwili Anglik ujrzał jak z pobliskiego drzewa z błyskawiczną szybkością zeszł się w żółte państwo hamadryad. W ciągu sekundy wąż zastanawiał się nad tym, za którym z obu mężczyzn ma się puścić w pościg: za Hindusem czy też za Anglikiem, który uciekał w przeciwnym kierunku. Hamadryad jest bodaj że jedynym węzem, który rzuca się na ludzi nawet wówczas, gdy nie zostaje podrażniony.

Nagle Anglik spostrzegł, że

wąż pomknął za Hindusem. Ten zdjął marynarkę i rzucił ją za siebie. Wąż wpił się w marynarkę, ale zaraz puścił się w dalszy pościg. Hindus chwycił wówczas kamień i rozrzaskił nim cielsko węża. Ale zanim wąż zdechł, wpił jeszcze swe jadowite zęby w jego ramię.

Wśród tubylców istnieją ludzkie, którzy prowadzą walkę z hamadryadami. Nagroda jaką władze brytyjskie wypłacają za zabitego węża, waha się między 50 a 100 rupiami. Zabojey węży pracują prawie że tak samo jak hiszpańscy toreadorzy. Drażnią węża przez rzucanie w nich kamieniami, a gdy bestia rzuca się na nich, wysuwają przed siebie lewą ręką owiniętą marynarką, w którą wpijają się jadowite zęby gada, a prawą zadają im krótkim mieczykiem śmiertelny cios.

Trzej młodzi oficerowie angielscy z garnizonu stacjonującego w Agraputrze prowadzili przed kilkoma tygodniami zaciętą walkę z setkami węży, które gnieździły się w małej dolinie położonej w pobliżu koszar. Zatarasowali wyjście z dolinki gęstą siecią z drutów kolczastych i podpalili trawę i krzaki z drugiego krańca dolinki. Niezliczona ilość węży rzuciła się w stronę zasięku z drutu kolczastego, starając się prześlizgnąć między drutami. Część z nich nadziała się na druty, a część oficerowie wybili pałkami.

W okolicach Agraputry nie ma już obecnie jadowitych węży. Ale w innych dzielnicach Indii jest ich niesłychane mnóstwo i rocznie pada ich ofiarą około 3000 ludzi.

Sensacyjny wywiad z królową pieśniarek Paryża

Lucienne Boyer

jest tylko jedną z licznych atrakcyj 16 numeru najpoczytniejszego tygodnika ilustrowanego

„ZYCIE KOBIECE”

Poza bogatymi działami mody, robot ręcznych, kosmetyki i gospodarstwa domowego, znajdują Panie w tym numerze:

Rewelacyjny pamiętnik fordanserki. Intrigujące dzieje życia japońskiego artysty Sessue Hayakawa.

4 strony wstrząsającej powieści p. t. Matężństwo Zofii Ternier.

Fascynująca nowela z dziejów wiecznie nierozwiązanego problemu bezwzględnej miłości.

Frapująca ankietę konkursową z licznymi nagrodami

oraz wiele przebojowych wiadomości z kraju i ze świata.

Numer dwubarwny, zawiera 17 artykułów ilustrowanych 20 fotografiami i jest do nabycia we wszystkich kioskach gazetowych na terenie całego kraju.

CENA EGZ. 20 GROSZY

GDY KOBIECIE MA RACJE...

„Czy Ty także prowadzisz rachunki domowe, Kochanie?” pyta widocznie zatruwiony młody małżonek przy śniadaniu i dodaje zakłopotany, widząc zdumione spojrzenie żony: „...wybacz, ale mam wrażenie, że nasze dochody nie wystarczą, jeżeli Ty już do samego ranca podajesz tak wykwinne pożywienie. Czy wiesz, ile kosztuje tak wysmienita kawa?”

„O, o to nie potrzebujesz się zupełnie obawiać, jeszcze z domu od rodziców pamiętam dobrze, że 1 filiżanka kawy „Enriolo” licząc już z mlekiem i cukrem kosztuje zaledwie 3 grosze”.

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy lksa z Czytelnikami

Słuszne żale pokrzywdzonej

P. BERA z Włocławka gorzko narzeka na swe utrapienie:

„Podli ludzie zatruwają mi życie. Mówią, że jestem po prostu... jakby to powiedzieć?... ulicznikiem”.

Używają wobec mnie najokropniejszych określeń. Gdziekolwiek się ukazę, słyszę owe pogłoski. Meż czyni szepczą do siebie: „Nie paiz się na nią, bo ona nie dla ciebie. Ona tylko z burzujami się puszcza”.

Gdy mnie z kimkolwiek zobaczę, zaraz go ostrzegają. Z kim ty chodzisz? Jak ci nie wstyd?”

Nawet na spacer nie mogę wyjść, bo zaraz mówią, że czekam na jakiegoś adoratora.

„Boże kochany”, mówię sobie: „coż oni ode mnie chcą? Gdybym była taka, to by nie było przykro i nie bym sobie z tego nie robiła, ale Bóg jeden wie, że jestem niewinna”.

Więc dlaczego mi wszyscy tak serce ranią? O, gdyby wiedzieli, co się w mym sercu dzieje, ile ja łez wylewam, to może nie robiliby mi tyle przykrości!

Moji rodzice są bardzo religijni i usiłują, bym szła w ich ślady. Gdy dowiadują się od kogoś czego złego o mnie, to o mało im serce nie pęka z żalu, że mają taką córkę, o której ludzie opowiadają tyle złego.

Już sami zaczynają w to wierzyć, bo mówią, że gdyby nie było,

ludzie nie mówiliby tyle. Widocznie coś jednak jest... No i dopiero mam nieprzyjemności.

A co ja mam na to powiedzieć? Nie powiedzieć nie mogę. Tylko załamam się łzami i czuję, że tak długo nie wytrzymam.

Redaktorze, piszę ten list ze łzami w oczach. Co mam robić? Co mam życzyć tym ludziom? Bo ja im na to wszystko nie nie mówię, tylko proszę Boga, by im darował wszystko, ponieważ nie wiedzą, co czynią i jeszcze się za nich modłę.

Kochany Redaktorze, proszę Cię najgoręcej pociesz mnie i doradź, co mam robić i mówić tym ludziom na to.

Przysięgam, że jestem niewinna. Nawet się brzydzę „taką” paniąką i nigdy bym taka nie była”.

Bardzo ładnie ze strony Pani, że Pani prosi Boga, aby wybaczył Pani winojakom.

O ile ktoś Panią zelży przy świadku, może go Pani pociągnąć do odpowiedzialności sądowej. Kara za oszczerstwo może być bardzo wysoka. Ale wystarczy sam fakt, że Pani kogoś zaskarżyła do sądu, aby reszta się uspokoiła. To najlepszy i, moim zdaniem, najskuteczniejszy środek, skoro Pani doprawdy nie ma sobie nic do zarzucenia.

chcesz być piękną?
używaj mydła
DERMOPALNE
wytrabianego
na olejkach
oliwnkowych
GILOT
PARIS

Energiczne zarządzania władz celem podniesienia stanu sanitarnego w kraju

Minister Opieki Społecznej — w dążeniu do polepszenia warunków sanitarnych i zdrowotnych kraju — wydał do wojewodów i starostów okólnik, wskazujący na istniejące w tej dziedzinie braki i konieczność ich usunięcia drogą planowej akcji władz i współdziałania społeczeństwa.

Samolot — wielokrotnie szybszy od pociągu.

Stan sanitarny wszystkich osiedli w Państwie pozostawia na ogół wiel do życzenia. Ulice, place i budynki w miastach są często zaniedbane, a nawet brudne; w wielu wsiach brak najniezbędniejszych urządzeń sanitarnych, jak studnie, ustępy, gnojowiska i t. p. Taki stan rzeczy nie może trwać dłużej i należy dołożyć wszelkich wysiłków, aby obowiązek porządku i czystości rzeczywiście był przestrze-

gany.

Okólnik zaleca wznowienie energicznej akcji inspekcyjnej oraz wydanie niezbędnych zarządzeń, polecających uporządkowanie ulic, placów, targowisk, odnowienie domów, utrzymanie ich w czystości oraz doprowadzenie do należytego stanu podwórzy, studzien, ustępów i gnojowisk. Przełożeni gmin oraz właściciele nieruchomości będą — w myśl obowiązujących przepisów — osobiste odpowiedzialni za należyte wykonanie tych zarządzeń.

Podjęta przez Ministra Opieki Społecznej, jako szefa Służby Zdrowia w Państwie, energiczna akcja władz, poparta

zrozumieniem i współdziałaniem społeczeństwa, wpłynie nie tylko na poprawę stanu

sanitarnego osiedli i stanu zdrowotnego ludności, ale podniesie także ogólny poziom kulturalny i oddział korzystnie na zwiększenie zatrudnienia.

W ten sposób zarządzania te pośrednio przyczynią się również do ogólnej poprawy warunków gospodarczych kraju.

Ucieczka Tarzana, ale... od żony

Liczba skandali małżeńskich, która raz po raz wybucha w Hollywood, tym razem powiększyła się o jeden, może najbardziej sensacyjny, gdyż chodzi o popularnego „Tarzana”, ongiś mistrza w pływaniu, a obecnie znanego gwiazdora filmowego, Jonny Weismüllera.

Jonny, jak wiadomo ożenił się w roku 1935 ze znaną artystką filmową, Hiszpanką, Lupe Velez. Ale od zarania tego małżeństwa, pożycie tych dwojga nie było szczęśliwe. Ciągłe nieporozumienia i awantury były „publiczną tajemnicą” Hollywoodu. Zawsze jednak jakoś wracał spokój i wszystko wskazywało na to, że para ta jednak nie rozjeździe się.

Tymczasem, przed niedawnym czasem gruchnęła nowa wieść, że Weissmüllerowie znów pokłócili się, ale tym razem już na amen. Lupe uciekła od męża i zapowiedziała, że już nigdy do niego nie wróci.

Jakie są przyczyny tych ciągłych niesnasek i kto ponosi winę — o tym mogliby tylko oni powiedzieć. Ale opinia publiczna jest zdania, że wina jest obojoma. Skończy się najprawdopodobniej banalną „niezgodnością charakterów”.

Greta Garbo nie chce przyjąć odznaczenia szwedzkiego

Dużo kłopotu nastęrczyła Greta Garbo szwedzkiemu konsulowi w Kalifornii, Wallerstedowi, który z polecenia rządu miał udekorować ją złotym medalem „Litteris et Artibus”, nadanym jej przez króla szwedzkiego.

Gdy konsul zawiadomił Gretę o wysokim i zaszczytnym odznaczeniu — gwiazda zbyła go milczeniem. Wszystkie usiłowania, aby skomunikować się z nią również nie dały rezultatu, bowiem, jak wiadomo łatwiej jest „wielbładowi przejść przez ucho igielne”, niż dostać się do „płomienia Szwecji”.

Greta, żyjąc w całkowitym odosobnieniu od świata — otoczona jest chińskim murem nie do przebycia.

Cóż więc miał robić konsul? Pozostała mu jedna droga: opublikować w prasie ten niezwykle fakt, i o to teraz Ameryka, a wraz z nią cały świat kinomanów głowi się nad rozwiązaniem tej zagadki. Jedni utrzymują, że Greta w ogóle nie chce żadnych zaszczytów, inni znów są zdania, że gwiazda spodziewała się wyższego odznaczenia, bardziej współmiernego do jej zasług, położonych dla międzynarodowej sztuki.

Marlena Dietrich zrzeka się obywatelstwa niemieckiego

Prasa filmowa amerykańska do nosła, że niemiecka strzyga, Marlena Dietrich wystąpiła do władz z prośbą o przyznanie jej obywatelstwa amerykańskiego.

Fakt ten, który spadł jak grom z jasnego nieba wywołał liczne komentarze, niepozabawione gwałtownego oburzenia w kolonii niemieckiej w Ameryce.

Całe postępowanie Marleny w ostatnich czasach wskazywało na to, że gwiazda z jej tylko wiadomych powodów unika wszystkiego, co jest niemieckie. Gdy odbyła podróż po Europie — nie odwiedziła swojej ojczyzny, jakkolwiek ma tam liczne rodzinne. Nie przyjęła również propozycji niemieckich filmowców na nakręcenie w Berlinie kilku filmów, choć jej proponowano bawojskie honorarium.

I oto teraz, wszystkie te zdarzenia zostały ukoronowane prośbą Marleny o nadanie jej obywatelstwa amerykańskiego.

Trudno jest komentować postanowienie Marleny, gdyż wyłącza ona wie, jaki powód skłonił ją do tego. Jedno tylko logicznie wynika: Marlena nie żywi zbyt gorącej sympatii do obecnego ustroju.

Kolejarz wpadł pod pociąg

Na stacji kolejowej w Kołopolu wypadł podczas biegu pociągu towarowego z wagonu konduktor Władysław Grabowski pochodzący ze Zdobunowa i dostał się pod koła pociągu, które odcięły mu lewą rękę i lewą nogę.

Wskutek upływu krwi Grabowski zmarł po 2 godzinach.

CZYTAJCIE

„Życie Kobiety”

Cena 20 groszy.

Strzelił do szwagra

Mieszkaniec Białobrzegów, gminy Nieporęt, pod Warszawą Jan Kostro udał się na posterunek policji w celu złożenia zameldowania przeciwko szwagrowi swemu Piotrowi Wiśniewskiemu i jego koledze Leonowi Rembelskiemu, którzy mieli grozić Kostro śmier-

cią. Gdy Kostro wracał z posterunku dwa wyżej wymienieni napadli go i zamierzali obić. Kostro dobył rewolweru i strzelił, trafiając szwagra w brzuch. Ranionego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego

Brat postrzelił brata

Bracia Jan i Feliks Orlańscy z Nadarżyna nie żyli z sobą w

zgodzie. Klócili się dość często na tle majątkowym. Wczoraj doszło między nimi do tak ostrej wymiany zdań, że Jan zniecierpliwiony dobył rewolweru i strzelił do brata trafiając go w twarz.

Ranionego Feliksa Orlańskiego odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus, brata jego Jana aresztowano. Może ten wypadek skłoni niezgodnych braci do pogodzenia się, bo gdyby tak dalej szło, to cała ta historia musiałaby się skończyć bardzo smutnie.

Oczywiście Jan odpowie za swój czyn przed sądem.

wreszcie ściągnęła go z łoża. Gajewski wpadł w złość i porwawszy stojącą w rogu izby maglownicę, zdzielił żonę w głowę i zabił na miejscu.

Dopiero gdy spojrzał na trupa żony, obudził się już całkiem i żałował swego czynu. Niestety, było już za późno. Gajewskiego aresztowano.

Onegdaj Gajewska zbudziła się wcześniej do pracy wiosennej koło bydła w polu. Mąż jej jeszcze spał. Ale że to już dobrze świeża gospodyni męża zbudziła.

Gajewski nie chciał wstać, twierdząc, że ma czas i musi się wyspać. Niewiasta nie ustąpiła. Jęła mężem tarmosić,

Zabił własną żonę po gwałtownej kłótni

We wsi Łęsk powiatu gostyńskiego województwa warszawskiego mieszka i prowadzi własne gospodarstwo Bolesław Gajewski. Między nim a jego żoną, Eugenią, toczą się bardzo zacięte boje o byle głupstwo. Podobno Gajewska była bardzo kłóliwa i mężem swym pomiała.

Pełna tabela 38 Loterii III klasa - 2-gi dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Dzienna wygrana zł. 5.000 na nr. 104717

Zi. 10.000 na n-ry: 12567 16576 134118

138648

Zi. 5.000 na n-ry: 92060 129308 178672

Zi. 2.000 na n-ry: 99654 126126

Zi. 1.000 na n-ry: 18991 53700 82776 98713

168425 173595

Zi. 500 na n-ry: 1699 10329 13858 21339

25771 38865 49113 97196 103806 106028 112461

120905 177082 187725 187793

Zi. 400 na n-ry: 50025 58978 69605 73015

78626 83026 94060 105944 107577 122301 123178

128712 133640 159166 179351 188783 194346

Zi. 300 na n-ry: 40075 43191 47393 48894

15725 100418 117994 165843 170152 172623 177750

176025 184915

Zi. 250 na n-ry: 14116 25171 32123 32387

37125 45266 48454 52532 52912 62291 69168 71699

80040 89667 106501 120400 135774 133958 139554

14744 152597 158019 165323 167557 168350 170312

185188 187583

Wygrane po 200 zł

6 850 1061 2085 853 938 3631 4108 22 201

797 5317 871 8115 475 748 7086 95 440 8807

9002 129 210 338 704

10371 722 11196 301 451 12486 743 861 13376

822 14177 293 448 15404 648 781 862 16134

265 530 897 803 18340 900 19024

20410 572 21418 71 22205 426 23472 24000

855 222 688 25060 654 843 53 27095 928 28225

819 29551 785 811

30043 429 31720 32077 184 744 992 33240 50

35599 36449 620 768 37013

38082 400 39063 203 90

43299 782 853 44302 45212 521 7 900

47246 758 835 48506 44 812 953 49132 395

608 10 994

50553 927 51077 91 487 564 52143 330

822 76 53462 54549 55204 400 799 56770

57596 743 58236 410 664 59427 980 95

60789 877 61175 239 366 94 418 73 848

990 62418 610 63726 85 833 64022 60 385

668 65299 572 926 66115 562 666 782 67369

998 68170 742 69634 786

72109 571 732 6 890 946 73213 395 74564

87 607 962 75064 95 333 437 738

76097 458 602 787 986 77630 822 963 78103

15 63 282 92 412 80 79803 5 969

80822 997 81453 557 64 849 82701 972

83853 75 84049 85436 903 90 87300 422 681

85322 89102 355 667 70 777 914

90003 243 914 91181 255 959 92469 93196

94261 72 565 95415 762 96395 835 55

98477 543 99498 814 40

100533 101355 959 103264 301 662

105418 52 107302 93 108168 109190 900

111026 431 766 112503 113064

114112 42 314 65 953 65 115280 535 116329

754 73 889 117013 965 118548 119564 782

120430 72 121069 86 122177 453 685 713

122177 453 685 713 123388 502 812 935

124008 863 976 125642 126150 269 836

127325 436 600 128303 450 996 129078 170

96 206 339 760

130060 320 131088 134067 134 655 738

135105 713 873 136146 58 582 137505 53

764 943 138585 139353 885

142196 785 876 143033 841 918 145582

923 146055 848 147468 828 148624 930

149451 874

150320 42 80 674 896 996 151977

152510 67 153446 851 155713 156015 24

110 254 157114 90 419 775 809 158081 768

159056 343 974

160140 568 161782 162063 449 320 784

883 963 163110 376 164234 562 640 958

165545 711 13 980 166206 995 167354

168022 315 890 169716 39

Wygrane po 50 zł

170774 171114 262 953 172119 173012

300 551 782 174051 381 836 995 175233

92 886 928 176007 584 628 783 831 177176

520 97 178189 179120 43 228

180073 182430 506 820 900 183489

184601 20 70 769 185924 186336 813 187052

73 989 188318 189009

190036 595 613 34 799 899 911 191366

76 423 192549 193004 234 555 627 194088

135 38 47 91 791 908

261 632 879 1298 380 551 2043 141 833 3044

101 233 874 4413 717 5022 350 712 982 6396

563 7179 687 837 8088 338 9126

10143 11022 303 25 432 815 930 85 12603

13706 14098 750 15017 578 18408 88 754 17157

662 899 18007 193 19037 182 83 727

20097 107 574 21051 491 21061 314 408 44

473 87 770 898 24905 88 25078 866 942 26322

413 68 987 27166 569 28335 29149 58 590

30101 399 440 720 31213 32558 671 831 933

34938 35208 566 633 36830 997 37166 465

38312 39568

40099 108 41066 350 6 89 859 943 42030

107 355 861 43799 44625 45235 100 914 49

46634 875 939 48081 386 440 589 733 854

72 49307 429 626 961

50386 896 51158 52158 806 904 37 53071

318 47 569 692 55634 876 56284 565 57282

312 885 58030 5 186 232 353 345

60515 690 61022 584 63221 399 407 64035

250 498 648 65223 85 561 889 66169

70000 21 794 71438 535 653 97 807 72558

73031 488 535 746 836 75374 540

76198 77621 67 708 55 809 29 913

80017 788 82382 424 526 84262 616 23

85145 261 456 576 652 86105 17 333 531

57 87219 816 81 88751 89110 457 864

90103 330 46 943 91017 633 732 94016

543 70 705 95752 96266 98844 99120 835

929

100913 101173 74 102115 1

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WISTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Tadeusz zauważył, że Sasa prócz niego śledzi inny osobnik. Zbliżył się szybko do niego i stwierdził, że jest to Grün. Grünowi Tadeusz wydał się podejrzany, chciał go zatrzymać, ale bojowiec zdołał zbiec. Zawiadomił swych towarzyszy, że Sas jest pod obserwacją policji, podczas gdy Iwanow po powrocie Gruna kazał go aresztować. Tymczasem zawiadomiono ochronę, że na ulicy Twardej w Warszawie miało miejsce zabójstwo na tle politycznym. Na miejsce wypadku podążył Iwanow w towarzystwie Gruna.

W kieszeni zabitego nie znalazł Iwanow nic podejrzanego. Było tam kilka rubli oraz program kabaretu nocnego „Aleksandryna”.

— Widzi pan, to nocny ptaszek z kabaretu, włóczył się widać tam... — odezwał się Iwanow.

— Ależ co to ma wspólnego z polityką? — zdziwił się Grün. — Zapewne zabójstwo dokonano dla jakiejś zemsty osobistej, może rywal jakiś...

— Nie, to żaden rywal — odrzekł Iwanow i podał mu do przeczytania znalezione kartkę, która zawierała następujące słowa:

„Rubinsztejn, były członek partii, został skazany na śmierć za zdefraudowanie partyjnych pieniędzy 600 rubli. Wyrok z polecenia partii wykonano”.

— Gdzie była ta kartka? — zapytał Iwanow podejrzanie.

— Panie pułkowniku — odrzekł zapytany — melduję posłusznie, że pełniłem posterunek na rogu ulicy Ciepłej i Twardej, gdy usłyszałem strzały, dwa strzały, oddane raz po raz. Rozległy się krzyki, przybiegłem tu natychmiast i ujrzałem leżącego trupa, przy nim zaś tę kartkę... Nikogo nie spostrzegłem, nie widziałem, nikt nie mógł mi powiedzieć, kto go zabił.

Oblawa zarządzona natychmiast w okolicy nie dała żadnych wyników. Iwanow wściekły powrót do ochrony.

Iwanow kłął na czym świat stoi. Jego podwładni bali się tego dnia wejść do gabinetu. Tylko jeden Grün ośmielił się wejść i przypominał:

— Panie pułkowniku, melduję posłusznie, że osadziliśmy tam tego Sas-Charewicza, który dobija się o to, by go wprowadzić do gabinetu.

Iwanow dopiero teraz przypomniał sobie o istnieniu Sasa, którego osadził w areszcie, zanim pojechał na miejsce morderstwa, na Twardą. Kazał go wezwać z powrotem. Sas wszedł do gabinetu i wzburzoną głosem powiedział:

— Panie pułkowniku, czemu aresztowano mnie teraz? Co zawiniłem? Albo, albo. Niech mnie pan odda pod sąd, albo niech mi pan da spokój. Obiecałem, że będę panu dostarczał informacji, więc o co panu chodzi więcej?

Taki ton z ust zawsze potulnego Sasa zdziwił wielce Iwanowa. Odrzekł więc:

— Podejrzewamy pana, że pan pracuje na dwa fronty, to znaczy, że pan oszukuje zarówno nas, jak i swych towarzyszy, albo raczej, że pan nas oszukuje, bierze pan u nas pieniądze, a dotychczas nie dostarczał pan nam ani jednej informacji. Dlatego poleciłem Grünowi szpiegować pana, a tymczasem okazało się, że za komisarzem Grünem siedzi ktoś, kto go śledził, dlatego też sądziłem, że pan opowiedział o wszystkim swym towarzyszom.

— Panie pułkowniku — odrzekł Sas — zagram więc z panem teraz w otwarte karty. Z początku naprawdę chciałem pana oszukać, ale potem prze-

konałem się, że nie ma dla mnie żadnej drogi powrotu, że skoro już otrzymałem pierwsze pieniądze, to teraz powinienem stać brać i służyć ochronie.

— Zawsze twierdziłem, że z pana porządny człowiek — Iwanow klepnął Sasa po ramieniu — tak, to jestem zupełnie zadowolony... A więc, czy zna pan jakiegoś Rubinszteina?

— Tak, owszem, znam — odrzekł Sas — bo o nim głośno było w partii i wszyscy mówili. Ten bubek otrzymał forsz, zdaje się 600 rubli partyjnych, no i poszedł, wydał to na kochanki... Partia miała podejrzenie, że jest szpiclem, a gdyby nawet nim nie był, to jednakowoż postanowiono zgładzić go, by dać nauczkę innym...

— Aha, rozumiem — odrzekł Iwanow — właśnie został dzisiaj zgładzony, zabito go na ulicy Twardej. Czy nie wie pan, jak się nazywa zabójca?

— Nie wiem, bo to wyznacza wydział i nikt poza tym nie wie. Trudno mi się zresztą o cośkolwiek pytać w chwili, gdy towarzysze moi podejrzewają mnie, że się panu wysługuję. Wszelkie niepotrzebne pytania mogą wzbudzić tylko podejrzenia...

— Ma pan rację. A zatem obiecuje pan służyć mi tak uczciwie i wiernie, jak powiedzmy Wiktor Grün?

— Przede wszystkim proszę zapewnić mnie, że nie będzie mnie pan sprowadzał tu każdego dnia to zawsze bez potrzeby — odrzekł Sas. — A po wtóre tak służyć, jak pan Grün nie jest trudno...

— Nie rozumiem pana — zdziwił się Iwanow. — Czy pan ma jakieś informacje o Wiktorze Grünie?

— Informacje są zbyt czyste. Wszyscy, cała Warszawa o nim wie, opowiada sobie wszystko...

— Wszelka informacja musi być ścisła, nie wiem o nieuczciwości Gruna...

— W takim razie przypomnia mi pan tylko takiego męża, którego żona zdradza na lewo i prawo, a on tego nie widzi i nie wie o tym. Grün, panie pułkowniku, jest na gruncie warszawskim znanym łapownikiem... Jest współnikiem niejednego złodzieja warszawskiego... Handluje żywym towarem... Za łapówkę zwalnia z więzienia, z ochrony...

Iwanow zerwał się z miejsca. Dotychczas sądził, że tylko on sam brał łapówkę, że nikt inny nie wchodził mu w drogę. A Iwanow bardzo rzadko przyszywał łapówkę. Czynał to bardzo ostrożnie i wtedy, gdy wiedział, że chodzi o większą sumę. Teraz dowiedział się, że pod jego boki Grün uprawia hurtem ten sam proceder.

— Fakty! — wrzasnął Iwanow. — Kłamie pan! — Podejmuję się w ciągu najbliższych dni dostarczyć panu pułkownikowi szereg dowodów.

Z tymi słowy pożegnał Charewicz swego szefa. Po kilku dniach przekazał pułkownikowi dłuższy raport o „działalności podkomisarza Gruna”.

Po kilku dniach również zawezwano Sasa do lokalu, gdzie oczekiwał go Tadeusz. Tadeusz przywitał się z nim niezwykle czule, co zdziwiło Sasa.

— Słuchaj, Sasie — powiedział Tadeusz — wy-

dział bojowy stwierdził, że jesteś mocno oszpiciowany, za tobą chodził Grün. Wobec tego nie powinien nigdzie chodzić, a natychmiast wyjechać na pewien czas z Warszawy.

— Ale ja przecież mam lekcje, ostatnio dobrze zarabiam — usiłował wykręcić się Sas.

— Masz tu dwadzieścia rubli — odrzekł Tadeusz — możesz natychmiast wyjechać.

Charewicz zobowiązał się opuścić Warszawę jeszcze tego samego dnia. Zawiadomił o tym Iwanowa, który zgodził się na wyjazd Charewicza. Sas otrzymał z dwóch stron pieniądze: od swych towarzyszy oraz od szefa ochrony.

Nigdy jeszcze Charewicz nie miał tylu pieniędzy przy sobie...

Grün w tarapatach

Iwanow kilka godzin czytał raport swego współpracownika Sasa o czynach kryminalnych Włocławka Gruna. Sas zebrał szereg faktów, opowiedział mu przez inspektora Kocha, który nienawidził z całego serca Gruna.

Szef ochrony dowiedział się o tym, że Grün był już karany za różne przestępstwa natury kryminalnej; dowiedział się, w jaki sposób wyłudził 10.000 rubli od jednego z kupców łódzkich, jak handlował złotem, był współnikiem szeregu domów publicznych...

Iwanow zamyślił się: — Skąd ma Sas takie informacje o Grünie? Czy nie tkwi tu ręka tych łajdaków, którzy chcą pokłócić mnie z moimi współpracownikami?

Najdziwniejsze zaś jest to, że zamiast wydać tego Orlińskiego lub Montwillę, rozpoczął swą karierę od wydania i zdemaskowania Gruna.

Wiadomość o kryminalnych machinacjach Gruna zaniepokoiła bardzo Iwanowa. Jest przecież za niego odpowiedzialny. Gdy się wykryje jakaś jego sprawa, będzie zmuszony go pokryć...

Bo jak to? Szef, a nie wie o czynach swego współpracownika?

A co najgorsze, Grün zarabia takie sumy pieniędzy, czyni jego współodpowiedzialnym, a tymczasem nie daje mu żadnego dochodu z tych wszystkich spraw. Zresztą, Iwanow był służbistą i nigdy by nie poszedł na takie zarobki.

Szef ochrony zbliżył się do swej kasy, gdzie miał na klucz zamkniętą kartotekę swych współpracowników. Nigdy dotąd nie zaglądał do niej. Stałe był przeładowany robotą, zawsze zaharowany, skąd mógłby więc mieć czas na to, by grzebać się w jakichś tam papierach.

Teraz jednak wyjął teczkę i zaczął przeglądać. Teczka była zatytułowana: Wiktor Grün.

Po chwili szepnął do siebie: — Psiakrew, a ja nic o tym nie wiedziałem... Ten Sas ma rację, to wszystko jest możliwe... Tak w tej chwili ktoś zapukał do drzwi.

— Wejść — krzyknął Iwanow. Do pokoju wszedł Grün i z tryumfującą miną powiedział:

— Złowiłem mordercę, który zabił Rubinszteina...

Dalszy ciąg jutro.

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Bill udaje naiwniaczka”

JUTRO: „PROSTO W PUŁAPKĘ”

Z Teatru J. Słowackiego

„Wesele Figara”.

REPERTUAR KIN:

Adria: „Człowiek lew” i „Pieś-
niarz Wiednia”.
Apollo: „Piętro wyżej”.
Atlantic: „Matura” i „Papa się
żeni”.
Bagatela: „Krwawe perty” i re-
wia: „Wesołe święta”.
Dom Żołnierza: „Ostatni poste-
runek”.
Promień: „Kaprys milionera”.
Stella: „Barbara Radziwiłłówna”.
Sztuka: „Bogate biedactwo”.
Swit: „Ordynat Michorowski”.
Uciecha: „Dyplomatyczna żona”.
Wanda: „Dama kameliowa”.

PROGRAM RADIOWY.

Kraków godz. 7.25 Kilka in-
formacyj 7.30 Muzyka poranna
z płyt, 12.03 Koncert z płyt.
12.50 Audycja dla dzieci wie-
skich, 14 Muzyka z płyt, 15.15
Muzyka popularna, 16 Chwilka
społeczna, 16.15 Wiadomości z
dnia, 16.35 Muzyka z płyt 18.25
Trybuna Młodych Muzyków,
22.25 Muzyka taneczna.

Noen dyżur aptek:

Apteka pod Białym Orłem, Rynek
A-B 45, Apteka ul. Łobzowska 8,
Pod św. Kingą, ul. Grzegorzeczka 9,
Pod Złotym Lwem, ul. Długa 4,
Pod Murzynem, ul. Krakowska 19,
Apteka Bożego Miłosierdzia, Zwierzy-
niecka 7.

Wiadomości radiowe

Wielka Wystawa Radiowa
w Krakowie

W dnia od 24 do 30 kwietnia
br. odbędzie się w Starym Tea-
trze w Krakowie wielka wystawa
radiowa, na wzór zagranicznych
imprez o tym charakterze. Pol-
skie Radio przygotowuje cały
szereg atrakcyjnych imprez dla
wszystkich warstw społecznych.
Pokaz technicznego rozwoju sprzę-
tu radiowego, zobrazowanie roz-
woju radiofonii polskiej, walka z
zakłóceniami w odbiorze radio-
wym, rewia ostatnich nowości
przemysłu radiowego w zakresie
sprzętu i instalacji, studio ra-
diowe, z którego nadawane bę-
dą stałe audycje, konkursy dla
zwiedzających, premie dla nowych
abonentów, którzy się zarejestru-
ją na wystawie, imprezy sporto-
we i wiele innych atrakcyjnych, sta-
nowić będą niewątpliwie przed-
miot zainteresowań, zarówno mie-
szkańców Krakowa, jak i przy-
jezdnych z prowincji.

Podpalił dom matki
pod Krakowem

Policja aresztowała Wojciecha
Windaka i jego żonę Wiktorję,
za to, że podpalił dom swej
matki Katarzyny w Miętyniowej w
pow. krak.

Uczynili to z zemsty za to, że
matka ich eksmitowała ze swego
domu.

CHROMOWANIE, niklowanie,
miedziowanie, polerowanie: Niklo-
Chrom, Kraków, Tarłowska 6,
boczna Zwierzynieckiej, tel. 119-61

KRONIKA KRAKOWA

Hotel przy ul. Pawiej jaskinią rozpusty

Przed sądem okręgowym kar-
nym w Krakowie zasiedli wczoraj
na ławie oskarżonych Woj-
ciech Bieniek, portier Hotelu
Warszawskiego w Krakowie przy
ul. Pawiej.

Bieniek w roku 1935 i 1936
wynajmował pokoje w celach u-
prawiania nierządu bez zezwole-
nia właściciela hotelu. Ponadto Bie-

nek oskarżony był o wyłudzenie
od Anny Porębianki 500 zł. pod
pozorem małżeństwa.

Dnia 8 marca 1936 przybył do
hotelu nieznanego nazwiska gość
i zamieszkał w hotelu dając Bień-
kowi do schowania w safesie za
pokwitowaniem 1900 zł.

Bieniek zabrawszy gotówkę na-

tychmiast się ulotnił i zbiegł z
Krakowa.

W krótkim jednak czasie został
ujęty w Zakopanem, gdzie go a-
resztowano.

W dniu wczorajszym sędzia
dr. Stępniewski skazał Bieńka
na łączną karę 2 lata więzienia.

Oskarżał prok. dr. Kindler,
bronił adw. dr. Skiba.

Ważne dla lokatorów

W r. 1936 dokonano wymia-
rów podatku od lokali za 2 lata
tj. za 1936 i 1937 rok i o tych
wymiarach płatnicy zostali po-
wiadomieni nakazami płatniczy-
mi, rozesłanymi na początku r.
1936. W r. 1937 osobne nakazy
płatnicze na podatek od lokali
za 1937 nie będą rozesłane.

Wyjątek stanowią będą płat-
nicy, którzy w 1937 zmienili lo-
kale i którym obecnie będą wy-

ślane nowe nakazy płatnicze na
podatek od lokali za okres, o-
bejmujący czas od początku na-
stępnego miesiąca po zajęcia no-
wego lokalu po końca 1937 r.
Ponadto wysłane będą zawiado-
mienia o zmianie wymiaru po-
datku od lokali za 1937 r. tym
płatnikom, którzy w 1936 płacili
komorne wyższe lub niższe o
więcej niż 10 proc. w stosunku
do komornego przyjętego za pod-

stawę wymiaru za lata 1936 i
1937.

Wobec tego płatnicy podatku
od lokali, których nie dotyczą
wymienione uprzednio wyjątki,
winni nie czekając na doręczenie
nakazów płatniczych na podatek
od lokali na r. 1937, wpłacić I.
ratę tego podatku do dnia 30
kwietnia 1937, zaś II. ratę do
dnia 31 października 1937.

Fryzjer krak. skazany na więzienie

Przed sędzią dr. Konopką w
sądzie okręgowym karnym w
Krakowie zasiadł na ławie oskar-
żonych Abraham Klein, fryzjer.
Klein pracował w Zakładzie
fryzjerskim Józefa Schönwalda,
przy ul. Dietlowskiej 51. Schön-
wald wyrabiał opatentowany pro-
szek do golenia bez brzytwy pod

nazwą „Razol i Razolin”. Klein
podpatrzył Schoenwalda w jaki
sposób wyrabia proszek i wszedł
w posiadanie jego tajemnicy. Po
pewnym czasie Klein prowadził
zakład na własną rękę i wyrabiał
obaproszki bez zezwolenia Schoen-
walda przez dłuższy okres czasu

pod nazwą „Razol i Razolin”.

Sąd po przeprowadzonej spra-
wie skazał Kleina na 200 zł.
grzywny, 20 zł. kosztów sądo-
wych oraz 150 zł. poszkodowane-
mu. Osk. prok. dr. Walter, pow.
cywilne pobierał adw. dr. Zakul-
ski.

Kobieta pod kołami auta

Wczoraj w nocy została prze-
jechana przez auto na ul. św.
Gertrudy w Krakowie 24-letnia
Janina Zielińska, zamieszkała

przy ul. Kobierzyńskiej 34.
Zielińska doznała szeregu obra-
żeń na całym ciele. Zawezwany

lekarz pogotowia ratunkowego
przewiózł ją do szpitala św. Ła-
zarza.

Straszna śmierć 18-letniego chłopca

W dniu wczorajszym podczas
wyskakiwania z wagonu pociągu
osobowego będącego jeszcze w
biegu, dostał się pod koła na
stacji Sławków pow. Olkusz 18-

letni Piotr Kołodziejczyk zam. w
Strzemieszycach Małych, sprze-
dawca wody sodowej w pociąg-
ach. Koła obcięły chłopcu no-
gę i rękę.

Nieszczęśliwego przewieziono
natychmiast do szpitala olkuskie-
go, gdzie w kilka godzin później
zmarł.

Sytuacja strajkowa w Krakowie

Strajk robotników budowlanych
w Krakowie trwa w dalszym cią-
gu naskutek oporu pracodawców,
którzy nie chcą uznać słusznych
żądań robotniczych.

Panowie przedsiębiorcy nie
chcą wiedzieć, że drożyzna wprost
szaleje, że płace robotnicze sto-
ją na poziomie nędzy, a bodaj
czy nie jeszcze niżej. Dla nich
najważniejsza jest ich kieszeń.
To jest decydujące.

Bez podwyżki płacy niema
mowy o przerwaniu strajku. To
jest walka o byt i robotnicy bu-
dowlani nie mogą pozwolić i nie
pozwolą na zepchnięcie siebie i
swych rodzin na dno nędzy.

Podwyżka głodowych zarobków
musi nastąpić!

Chciwi zysków przedsiębiorcy
usiłują zdusić ruch strajkowy, ale

ludzą się — to im się nie uda! trwają w walce aż do zwycię-
Robotnicy nie ugną się; wy- stwa.

**DRUKARNIA
MONOPOL**
KRAKÓW, UL. NA GRÓDKU L. 2

Telefon Nr. 173-02.

wykonuje druki wszelkiego
rodzaju, jak: czasopisma,
broszury, prospekty, afisze,
ulotki, książki handlowe itd
solidnie-szybko-tanio

WYROK W PROCESIE
KOMUNISTYCZNYM

W dniu wczorajszym zakon-
czyła się rozprawa przed sądem
przysięgłych w Krakowie prze-
ciw inż. Szyji Hornowi i tow.
oskarżonym o działalność komu-
nistyczną.

Po ogłoszeniu werdyktu przez
zwierzchnika ławy przysięgłych,
sąd wydał wyrok skazujący inż.
Horna na 4 lata więzienia, Gro-
dera również na 4 lata więzienia
resztę oskarżonych uwolniono.

Kompletowi sędz. przewodni-
czył s. o. dr. Konopka, wot. s. o.
dr. Kronenberg i Horski, oskar-
żał prok. dr. Ojrzanowski, bro-
nili: adw. Bross, Schreiber, Wiel-
gus, Arnold i Steinsbergowa.

Aresztowanie sekwestratora

Wczoraj z polecenia władz a-
resztowany został sekwestrator
3 Urzędu Skarbowego w Łodzi,
Ludwik Tomczak.

Aresztowanie agenta
handlowego w Krakowie

Policja krakowska aresztowała
22-letniego Juliana Meusa, agen-
ta handlowego, zam. w Krakowie
przy ul. Żółkiewskiego 15, za to,
że skradł piec gazowy i inne na-
rządzia na szkodę Józefa Sandy,
przy ul. Grzegorzeczkiej Bocznej
L. 4.

Lotem podróżujemy:
najbardziej komfortowo
najszybciej,
tanio.

Sprostowanie

Od adw. Horowitza otrzymaliśmy na-
stępujące pismo:

Imieniem i z polecenia klientki mo-
jej Polskiej Spółki obuwia „Bata”, Spół-
ki akcyjnej w Chelmku jako jej syn-
dyk proszę uprzejmie o o zamieszczenie
w najbliższym numerze „Ostatnich Wi-
domości Krakowskich” odnośnie do ar-
tykułu pod nagłówkiem „Bardna konku-
rencia Baty”, zawartego w Nr. 95 Szan-
Pisma po myśli § 19 ustawy prasowej
następującego sprostowania:

Nie jest prawdą, aby przedstawiony
w Nr. 91 Kurjera Poznańskiego wypa-
dek kupna wadliwego obuwia miał
jakikolwiek związek z naszym przedsię-
wzięciem, nie jest dalej prawdą, aby
fabryka nasza nie była polską, albo-
wiem znajduje się w Chelmku pod
Chrzanowem i wyrabia towar z kraj-
wych surowców, zatrudniając wyłącznie
pracowników krajowych.

Senzacyjna nowość!!!

Nowo otwarty

Magazyn Konfekcyjny

Kraków, Starowiślna 77

Sprzedaż gotówkowa i ratałna

Najnowsze płaszcze, kostjomy, suk-
nie, bluzki, szlafroki i spódnice.
Po cenach najniższych

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2. — Telefon 173-02. Redaktor przyjmuje od godz. 16—17.

CENY OGŁOSZEŃ: W kronicie krakowskiej 1 wiersz mm. 1 zł. Cała strona 1600 zł. — Drobne 10 groszy za wyraz. — Poszukiwania pracy 5 groszy

Odpowiedzialny redaktor i wydawca Alfred Kwiatkowski.

Drukarnia „Monopol”, Kraków, ul. Na Gródku 2. — Telefon 173-02